Norge i rødt, hvitt og blått.
Hvor hen du går i li og fjell
En vinterdag, en sommerkveld
Ved fjord og fossevell.
Fra eng og mo med furutrær,
Fra havets bryn med fiskevær
Og til de hvite skjær.
Møter du landet i trefarvet drakt.
Svøpt i et gjenskinn
Av flaggets farveprakt.

Se, en hvitstammet bjerk oppi heien,
Rammer stripen av blåklokker inn
Mot den rødmalte stuen ved veien,
Det er flagget som vaier i vind.
Ja, så hvit som det hvite er sneen,
Og det røde har kveldssolen fått.
Og det blå gav sin farve til breen,
Det er Norge i rødt, hvitt og blått!

Mellom Bakkar Og Berg.
Mellom bakkar og berg ut med havet
Heve nordmannen fenge sin heim,
Der han sjølv heve tuftene grave
og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender
det var ingen som der hadde bygt;
"Lat oss rydja og byggja oss grender
og så eiga me rudningen trygt"

Han såg ut på det bårute havet
der var ruskut å leggja utpå
men der leikade fisk nedi kavet
og den leiken den ville han sjå

Se Norges Blomsterdal.
Se Norges blomsterdal!
Farvel, du kvalme fangekrok;
Den ville graneskog
Er nå så deilig sval.
Tra-la-la la-la la!
Ja, lystelig det er i Nord
blant fjell og li og fjord,
blant fjell og li og fjord,

Tyss gjøk fra bjerkekvist,
sitt "ko-ko" slår av hjertens grunn,
litt klosset er hans munn
- han mener: takk for sist.
Tra-la-la-la, la, la.
Ja lystelig det er i nord
blant fjell og li og skog,
blant fjell og li og skog.

Vi Vandrer Med Freidig Mot.
Vi vandrer med freidig mot,
Vårt sinn er lett og rapp vår fot.
I høyden oppad mot fjellet,
I dypet til fossevellet.
|: La veien gå hvor hen den vil,
Vi vandrer frem med sang og spill.:|

Her er vi i Guds natur,
Som bekken vill i fjellets ur.
Så stevner vi frem på ferden,
Thi åpen oss ligger verden,
|: Og derfor vi som fuglen glad,
Vil jubler høyt i sky vårt kvad. :|

Vi er jo en lystig flokk.
Av mot og sanger har vi nok.
La storme kun utpå fjorden,
La true med lyn og torden.
|: Vi fukter strupen på vår gang,
Og hilser fjell og fjord med sang. :|

Alle Fugler
Alle fugler små de er
kommet nå tilbake!
Gjøk og sisik, trost og stær
synger alle dage.
Lerka jubler høyt i sky,
ringer våren inn på ny.
Frost og snø de måtte fly,
her er sol og glede!

Blomster hvite, gule, blå
titter opp av uren,
nikker nå så blidt, de små,
etter vinterluren.
Skog og mark i grønne skrud
kler seg nå på Herrens bud.
Knopper små de springer ut,
her er sol og glede!

Det Går Et Festtog Gjennom Landet!
1. Det går et festtog gjennom landet!
   I by og dal, ved fjell og fjord.
   Vi svinger flagget stolt for Norge,
   med hurrarop ifra syd og til nord.

   Hurra! Vi marsjerer og vi synger
   sanger i rødt, hvitt og blått.
   Kjenner frihetens rytme i kroppen.
   Fylt av glede for landet vårt.

2. Den store dagen vil vi feire.
   Nå lyder takkens melodi
   som stiger taktfast opp fra folket.
   Fra oss som ønsker et demokrati.
3. Syttende mai. Nå jubler våren!
   Nasjonen pynter seg til fest.
   Gå sammen, elske fram verdier
   så alle trives. Da har vi det best.
4. Det går et festtog gjennom tiden
   der slekter har satt dype spor.
   Med sine valg gav de oss framtid.
   Se, våre røtter de spirer og gror.

Egersundssangen
Bak krans av øyer, nes og skjær,
og strenge Nordsjø evig nær,
der bratte fjell staar vakt.
I sus fra bjørk og furulund,
hvor elven kløver dalens bund,
vaart Egersund blev lagt.

Av sagas old du stiger frem,
med nybrotsmark og spredte hjem
i slitets enkle kaar.
Men havet lokket med sin sang,
Som kalder paa hver nordmands trang,
Til sjømands-ferd om jord.

Med rot i haarde tiders grund,
din vekst skjøt livssterk god og sund
mot lyset alltid frem.
Fabrikkers hjul og nevers flid
og havets gunst i sildetid
Har skapt de mange hjem.

O – Egersund, vaar barndoms egn
du hviler trygt bak hjerters hegn
om ei bak rosers veld.
Men er vaart haap og er vaar tro
hvad her blir saad maa daglig gro
til alle tiders kveld.